

ଓঁ শ্রী গণেশায় নমঃ

প্রাচীন ভারতীয় বৈদিক সাহিত্য

Vedic Literature of Ancient India

ଉপনিষদ

(ଉপনিষত্)

Upanishad / Upanisat

১০৮ উপনিষদ (ভাগ – ৩)

108 Upanishad (Vol – 3)

সংস্কৃত - শ্রী প্রকাশ প্রধান

Editor – Prakash Pradhan

ভাষা - সংস্কৃত-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉপদেষ্টা

পশ্চিত শ্রী সন্তোষ কুমার মিশ্র

সংসাক, হিন্দু মহামন্দির, ওଡ଼ିশা শাখা

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ମୁଖୀ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାଙ୍ଗ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା - 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାତ୍ର ମୁଲ୍ଲେର' ଓ 'ପାଉଳ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାତ୍ରିକ ଓଲିରେଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେଇମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମ୍ମଦାୟ ୧୦୮ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିମାତ୍ର ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚେତୁଲରେ ଏହାର ସଂକଷିତ କରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏମାତ୍ର ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ନାହିଁ ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ ଉପନିଷଦ କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଇଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡକ, ତେତିରୀୟ, ଶିତରୀୟ, ଛାଯୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଣ୍ସିତକି, ଶୈତାଶୁଦ୍ଧର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାଙ୍କ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର	୧୦	ଶୌରେଯ, କୌଷୀତକି	ଆମ୍ବରୋଧ, ମୁଦ୍ରଳ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିଦ୍ୟ
ଓଡ଼ିଶା	୧୧	ଛାନୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରପୁରୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଶୋଯ, ମୌତ୍ରେଯ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା		ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ବୃଦ୍ଧାକ୍ଷରାବାଲ, ଜବାଲି	ସ୍ନେହବୃତ୍ତାମଣି, ଦର୍ଶନ
ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର	୩୭	କୀର୍ତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ଵେତାଶ୍ଵତର, ମୌତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ଶ୍ଵତ୍ସ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଂଶୁତି	ସର୍ବତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୌବଳ୍ୟ, କାଳାଚ୍ଛିରୁତ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୁତ୍ତ, ବୃଦ୍ଧହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିଦ୍ୱୁ ତେଜୋବିଦ୍ୱୁ, ଅମୃତନାଦ, ଶୁରିକା, ଧାନବିଦ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ସ୍ନେହଚଢ଼, ସ୍ନେହଶିଖା, ସ୍ନେହକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର	୧୮	ଜିଶ, ବୃଦ୍ଧଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଳୟ, ପୌଙ୍ଗଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା	ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଳ୍ୟ, ଶାର୍ଦ୍ଦ- ୟାୟନୀୟ,		ତାରସାର	-	ଅଦ-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧାର	ଶାକ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୩୭	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡଳ୍ୟ, ପ୍ରକ୍ଷା,	ଆମ୍ବା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାଣୀହୋତ୍ର	ଆଶ୍ରମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରଜ୍ଞ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ମୃଦ୍ଦିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାଯଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ	ଅଥର୍ବଵୀରସ୍, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହତ୍ତାବାଲ, ଶରତ, ଭର୍ତ୍ତାବାଲ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରଜ୍ଞ, ମହାବାକ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ସ୍ତୋତ୍ର ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସ୍ମୃତିରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ଢୁଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋଉରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ଢୁଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ଢୁଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷା ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତ ଓ ପରମରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୨

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପକ୍ଷାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପତା, ଓଡ଼ିଶା

ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଠ ଉପଦିଷ୍ଟି

(Sannyasa Upanishad)

ଓঁ শ্রী গণেশায় নমঃ

କୁଣ୍ଡିକା | ଉପନିଷଦ

(Kundikopanisat / Kundikaa Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ্রী ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଗୁଣିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଣିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,

ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

କୁଣ୍ଡିକୋପନିଷତ୍ / କୁଣ୍ଡିକା ଉପନିଷଦ ଫେଲେବ୍ଲେ

॥ ଅଥ କୁଣ୍ଡିକୋପନିଷତ୍ ॥

କୁଣ୍ଡିକୋପନିଷତ୍-ଖ୍ୟାତପରିବ୍ରାଜକସଂତତିଃ ।

ସ୍ଵତ୍ର ବିଶ୍ଵାସିମଗମତ୍ତାମପଦମାଶ୍ୱୟେ ॥

ଓଁ ଆପ୍ୟାୟନ୍ତ ମମାଙ୍ଗାନି ବାକ୍‌ପ୍ରାଣଶ୍ଵରଃ ଶ୍ରୋତମଥୋ ବଲମିଦ୍ରିୟାଣି ଚ ।
ସର୍ବାଣି ସର୍ବଃ ବ୍ରହ୍ମାପନିଷଦଃ ମାହଃ ବ୍ରହ୍ମ ନିରାକୁର୍ଯ୍ୟଃ ମା ମା ବ୍ରହ୍ମ
ନିରାକରୋଦନିରାକରଣମସ୍ତୁନିରାକରଣଃ ମେସ୍ତୁ ତଦାତ୍ମନି ନିରତେ ସ୍ଵ ଉପନିଷତ୍ସ୍ଵ
ଧର୍ମାସ୍ତେ ମୟି ସନ୍ତ ତେ ମୟି ସନ୍ତ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହୁରିଃ ଓଁ ॥

ବ୍ରହ୍ମର୍ଯ୍ୟାଶ୍ୱମେ କ୍ଷୀଣେ ଗୁରୁଶୁଶ୍ରୂଷଣେ ରତଃ ।
ବେଦାନଧୀତ୍ୟାନୁଞ୍ଜାତ ଉତ୍ୟତେ ଗୁରୁଶାଶ୍ଵମୀ ॥ ୧ ॥

ଦାରମାହୃତ୍ୟ ସଦୃଶମର୍ଗିମାଧ୍ୟ ଶକ୍ତିତଃ ।
ବ୍ରାହ୍ମମିଷ୍ଟିଃ ସ୍ଵଜେଉାସାମହୋରାତ୍ରେଣ ନିର୍ବପେତ ॥ ୨ ॥

ସଂବିଭଜ୍ୟ ସୁତାନର୍ଥେ ଗ୍ରାମ୍ୟକାମାନ୍ତିସ୍ତୁତ୍ୟ ଚ ।
ସଂଚରନ୍ତନମାର୍ଗେଣ ଶୁଣୌ ଦେଶେ ପରିଭ୍ରମନ୍ ॥ ୩ ॥

ବାୟୁଭକ୍ଷୋମୁଭକ୍ଷୋ ବା ବିହିତେଃ କନ୍ଦମୂଳକେଃ ।
ସ୍ଵଶରୀରେ ସମାପ୍ୟାଥ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ନାଶ୍ଚ ପାତୟେତ୍ ॥ ୪ ॥

ସହ ତେଣେବ ପୁରୁଷଃ କଥଂ ସଂନ୍ୟଗ୍ନ ଉଚ୍ୟତେ ।
ସନାମଧେୟେ ଯୁସ୍ତିଂସୁ କଥଂ ସଂନ୍ୟଗ୍ନ ଉଚ୍ୟତେ ॥ ୫ ॥

ତସ୍ମାତ୍ପଲବିଶୁଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ ସଂନ୍ୟାସଂ ସଂହିତାତ୍ତ୍ଵନାମ ।
ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣଂ ବିନିଷ୍ଟମ୍ୟ ବାନପ୍ରସ୍ତଂ ପ୍ରପଦ୍ୟତେ ॥ ୬ ॥

ଲୋକବଦ୍ଧ-ଭାର୍ଯ୍ୟାଃସକ୍ତୋ ବନଂ ଗଛତି ସଂୟୁତଃ ।
ସଂତ୍ୟକ୍ତା ସଂସ୍କୃତିସୁଖମନୁତିଷ୍ଠତି କିଂ ମୁଧା ॥ ୭ ॥

କିଂବା ଦୁଃଖମନୁସ୍ଥତ୍ୟ ଭୋଗାଂସ୍ତ୍ୟଜତି ତୋହ୍ରିତାନ୍ ।
ଗର୍ଭବାସଭ୍ୟାଦ-ଭୀତଃ ଶୀତୋଷ୍ଣାଭ୍ୟାଂ ତଥେବ ତ ॥ ୮ ॥

ଗୁହ୍ୟଂ ପ୍ରବେଷ୍ଟୁମିଛାମି ପରଂ ପଦମନାମଯୁମିତି ।
ସଂନ୍ୟସ୍ୟାଗ୍ନିମଧୁନରାରତନଂ ଯନ୍ତ୍ରତ୍ୱ୍ୟର୍ଜାୟ ମାବହମିତି ॥

ଅଧ୍ୟାତ୍ମମନ୍ତ୍ରପେତ । ଦୀକ୍ଷାମୁଗ୍ରେୟାହାଷାୟବାସା ।
କଷୋପଲୋମାନି ରଞ୍ଜ୍ୟେତ । ଉର୍ଧ୍ଵବାହୁର୍ବିମୁକ୍ତମାର୍ଗୀ ଭବତି ।
ଅନିକେତଣ୍ଟରେଦ୍-ଭିକ୍ଷାଶୀ । ନିଦିଧ୍ୟାସନଂ ଦଧ୍ୟାତ୍ ।
ପବିତ୍ରଂ ଧାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ୍ୟରକ୍ଷାର୍ଥମ୍ । ତଦପି ଶ୍ଲୋକା ଭବନ୍ତି ।
କୁଣ୍ଡଳିକାଂ ଚମସଂ ଶିକ୍ୟଂ ତ୍ରିବିଷ୍ଣୁପମୁପାନହୌ ।
ଶୀତୋପଚାତିନୀଂ କହ୍ନାଂ କୌପୀନାହ୍ରାଦନଂ ତଥା ॥ ୯ ॥

ପବିତ୍ରଂ ସ୍ନାନଶାରୀଂ ତ ଉତ୍ତରାସଙ୍ଗମେବ ତ ।
ଆତୋତିରିକ୍ତଂ ଯନ୍ତ୍ରିଂଚିମ୍ବରଂ ତଦୃଜ୍ଞୟେଦ୍ୟତଃ ॥ ୧୦ ॥

ନଦୀପୁଲିନଶାୟୀ ସ୍ୟାଦେବାଗାରେଷୁ ବାହ୍ୟତଃ ।
ନାତ୍ୟର୍ଥଂ ସୁଖଦୁଃଖାଭ୍ୟାଂ ଶରୀରମୁପତାପେତ ॥ ୧୧ ॥

ସ୍ଵାନଂ ପାନଂ ତଥା ଶୌରମଦ୍-ଭିଃ ପୂର୍ବାଚିରାଚରେତ୍ ।
ସ୍ଵୀମାନୋ ନ ତୁଷ୍ଟେୟତ ନିନ୍ଦିତୋ ନ ଶପେପୁରାନ୍ ॥ ୧୭ ॥

ଉକ୍ଷାଦିବୈଦଲଂ ପାତ୍ରଂ ସ୍ଵାନଦ୍ରବ୍ୟମବାରିତମ୍ ।
ଏବଂବୃତିମୁପାସୀନୋ ଯୁତେନ୍ଦ୍ରିୟୋ ଜପେପୁରା ॥ ୧୮ ॥

ବିଶ୍ୱାୟ ମନୁସଂୟୋଗଂ ମନସା ଭାବେଷ୍ଟୁଧୀଃ ।
ଆକାଶାଦ୍ଵାୟୁର୍ବାୟୋର୍ଜ୍ୟାତିର୍ଜ୍ୟାତିଷ ଆପୋଽଦ୍-ଭ୍ୟଃ ପୃଥିବୀ ।
ଏଷାଂ ଭୂତାନାଂ ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରପଦେୟ । ଅଜରମମରମନ୍ତରମବ୍ୟୟଃ ପ୍ରପଦେୟ ।
ମୟୁଖଶ୍ରସ୍ଵାଖାମ୍ଭୋଧୀ ବହୁଧା ବିଶ୍ୱବୀଚୟଃ ।
ଉପୁଦ୍ୟତ୍ରେ ବିଲୀୟତ୍ରେ ମାୟାମାରୁତବିଭ୍ରମାତ୍ ॥ ୧୯ ॥

ନ ମେ ଦେହେନ ସଂବନ୍ଧୋ ମେଘେନେବ ବିହାୟୁମଃ ।
ଅତଃ କୁତୋ ମେ ଉତ୍ତର୍ମା ଜାଗ୍ରମ୍ଭୁପୁମ୍ଭୁଷ୍ଟୁଷ୍ଟୁ ॥ ୨୦ ॥

ଆକାଶବଜ୍ରଲ୍ଲବିଦୂରଗୋଽହମାଦିତ୍ୟବଦ୍-ଭାସ୍ୟବିଲକ୍ଷଶୋଽହମ୍ ।
ଅହାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦୀତ୍ୟବିନିଶ୍ଚଲୋଽହମମ୍ଭୋଧିବପ୍ରାରବିରଜିତୋଽହମ୍ ॥ ୨୧ ॥

ନାରାୟଣୋଽହୁ ନରକାନ୍ତକୋଽହୁ ପୁରାନ୍ତକୋଽହୁ ପୁରୁଷୋଽହମୀଶଃ ।
ଅଞ୍ଚଣୁବୋଧୋଽହମଶେଷସାକ୍ଷୀ ନିରୀଶୁରୋଽହୁ ନିରହୁ ତ ନିର୍ମମଃ ॥ ୨୨ ॥

ତଦଭ୍ୟାସେନ ପ୍ରାଣାପାନୌ ସଂୟୁମ୍ୟ ତତ୍ର ଶ୍ରୋକା ଭବନ୍ତି ॥
ବୃକ୍ଷଶାପାନ୍ୟୋର୍ମଧ୍ୟ ପାଣୀ ଆସ୍ତାୟ ସଂଶ୍ରୟେତ୍ ।
ସଂଦଶ୍ୟ ଶନକେର୍ଜିହ୍ନାଂ ଯୁବମାତ୍ରେ ବିନିର୍ଗତାମ୍ ॥ ୨୩ ॥

ମାଷମାତ୍ରାଂ ତଥା ଦୃଷ୍ଟିଂ ଶ୍ରୋତ୍ରେ ଛ୍ଲାପ୍ୟ ତଥା ଭୁବି ।
ଶ୍ରବଣେ ନାସିକେ ଗନ୍ଧା ଯୁତଃ ସ୍ଵଂ ନ ତ ସଂଶ୍ରୟେତ୍ ॥ ୨୪ ॥

ଅଥ ଶୈବପଦ° ଯନ୍ତ୍ର ତଦ୍-ବ୍ରହ୍ମ ବ୍ରହ୍ମ ତପୁରମ୍ ।
ତଦଭ୍ୟାସେନ ଲଭେୟତ ପୂର୍ବଜନ୍ମାର୍ଜିତାତ୍ମନାମ୍ ॥ ୨୦ ॥

ସଂଭୂତେର୍ବାୟୁସଂଶ୍ରାବେର୍ଦ୍ଧଦୟଂ ତପ ଉଚ୍ୟତେ ।
ଉଧ୍ରୂପ ପ୍ରପଦ୍ୟତେ ଦେହାଦ-ଭିନ୍ନା ମୂର୍ଧାନମବ୍ୟୟମ୍ ॥ ୨୧ ॥

ସ୍ଵଦେହସ୍ୟ ତୁ ମୂର୍ଧାନଂ ଯୈ ପ୍ରାପ୍ୟ ପରମାଂ ଗତିମ୍ ।
ଭୂୟଷ୍ଠେ ନ ନିବର୍ତ୍ତନେ ପରାବରବିଦୋ ଜନାଃ ॥ ୨୨ ॥

ନ ସାକ୍ଷିଣଂ ସାକ୍ଷ୍ୟଧର୍ମାଃ ସଂସ୍କୃତି ବିଲକ୍ଷଣମ୍ ।
ଅବିକାରମୁଦାସୀନଂ ଗୃହଧର୍ମାଃ ପ୍ରଦୀପବତ୍ ॥ ୨୩ ॥

ଜଲେ ବାପି ସ୍ତଲେ ବାପି ଲୁଠଦ୍ରେଷ ଜଡାତ୍ମକଃ ।
ନାହଂ ବିଲିପ୍ୟେ ତଞ୍ଚମେର୍ଘଚନ୍ଦମେର୍ନଭୋ ଯୁଥା ॥ ୨୪ ॥

ନିଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟେଃସ୍ୱ୍ୟବିକାରୋଃସ୍ତି ନିଷ୍ଠଳୋଃସ୍ତି ନିରାକୃତଃ ।
ନିର୍ବିକଳ୍ପୋଃସ୍ତି ନିତୋଃସ୍ତି ନିରାଳମ୍ବୋଃସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୟଃ ॥ ୨୫ ॥

ସର୍ବାତ୍ମକୋଃହଂ ସର୍ବୋଃହଂ ସର୍ବାତୀତୋଃହମଦ୍ୟଃ ।
କେବଲାଖଣ୍ଟବୋଧୋଃହଂ ସ୍ଵାନଦୋଃହଂ ନିରତ୍ରରଃ ॥ ୨୬ ॥

ସ୍ଵମେବ ସର୍ବତଃ ପଶ୍ୟନ୍ତମ୍ଯମାନଃ ସ୍ଵମଦ୍ୟମ୍ ।
ସ୍ଵାନଦମନ୍ତୁଭୁଙ୍ଗାନୋ ନିର୍ବିକଳ୍ପୋ ଭବାମ୍ୟହମ୍ ॥ ୨୭ ॥

ଗଛଂସ୍ତନ୍ତୁପବିଶଙ୍କ୍ୟାନୋ ବାନ୍ୟଥାପି ବା ।
ୟୁଥେଙ୍କ୍ୟା ବସେଦ୍ଵିଦ୍ଵାନାତ୍ମାରାମଃ ସଦା ମୁନିଃ ॥ ୨୮ ॥ ଇତ୍ୟପନିଷତ୍ ॥

॥ ହରଃ ଓ ତ୍ୱରତ ॥

କୁଣ୍ଡିକୋପନିଷତ୍

ଓঁ আপ্যাদ্বন্দ্ব মমাঙ্গানি বাক্প্ৰাণষ্টষ্টুঃ শ্ৰোতমথো বলমিদ্বিষ্টুশি ।
স্বর্বাণি স্বৰ্বং ব্ৰহ্মোপনিষদং মাৰ্হং ব্ৰহ্ম নিৰাকুৰ্য্যাং মা মা ব্ৰহ্ম
নিৰাকৰোদনিৰাকৰণমস্তুনিৰাকৰণং মেষ্টু তদাত্তনি নিৰতে ষ্টু উপনিষষ্টু
ধৰ্মাষ্টে মষ্টু সন্ত তে মষ্টু সন্ত ॥
ওঁ শান্তিঃ শান্তিঃ শান্তিঃ ॥

॥ ৭৩ ॥

